

28. januar 2020

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 18. februar 2020

- 1) Rådskonklusioner vedr. strategien for bæredygtig vækst og varslingsrapporten for 2020 samt euroanbefalingerne for 2020 2
KOM(2019)650, KOM(2019)651 og KOM(2019)652
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 2) Forberedelse af G20-finansministtermøde i Riyadh, 22.-23. februar 2020 12
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 3) Rådskonklusioner om fælles EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner 15
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 4) Rådets henstilling om decharge til Kommissionens budgetimplementering i 2018 26
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 5) Retningslinjer for EU's budget for 2021 38
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 1: Rådskonklusioner vedr. strategien for bæredygtig vækst og varslingsrapporten for 2020 samt euroanbefalingerne for 2020

KOM(2019)650, KOM(2019)651 og KOM(2019)652

1. Resume

ECOFIN ventes 18. februar 2020 at vedtage rådskonklusioner om Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst. ECOFIN ventes i konklusionerne bl.a. at dele Kommissionens vurdering af prioriteterne for den økonomiske politik i EU, herunder at der er behov for at fremme de europæiske økonomiers bæredygtighed og omstillingen til klimaneutralitet.

ECOFIN ventes ligeledes at vedtage rådskonklusioner vedr. Kommissionens varslingsrapport under proceduren for makroøkonomiske ubalancer som input til Kommissionens kommende dybdegående analyser af udvalgte lande med potentielle ubalancer. Konklusionerne ventes bl.a. at pege på, at der fortsat er behov for at nedbringe makroøkonomiske ubalancer i en række EU-lande, herunder ubalancer relateret til gæld og konkurrenceevne.

Endelig ventes eurolandene at godkende økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed for 2020. Anbefalingerne ventes bl.a. at opfordre til nationale reformer i eurolandene, herunder reformer mhp. at styrke produktivitetsudviklingen, uddannelsessystemerne og arbejdsmarkedene.

Regeringen kan overordnet støtte rådskonklusionerne om Kommissionens strategi for bæredygtig vækst og varslingsrapport og noterer sig anbefalingerne til euroområdet som helhed. Regeringen støtter det styrkede fokus på klimaindsatsen og bæredygtighed i det europæiske semester samtidig med, at det europæiske semester fortsat også vil fokusere på at sikre sunde europæiske økonomier med råderum til at prioritere velfærd og investeringer.

2. Baggrund

Det europæiske semester 2020 blev indledt 17. december 2019 med offentliggørelsen af Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst (Annual Sustainable Growth Strategy, ASGS) og varslingsrapport om makroøkonomiske ubalancer samt udkast til økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed. Kommissionens strategi for bæredygtig vækst skitserer de overordnede økonomisk-politiske udfordringer og prioriteter for EU. Varslingsrapporten om makroøkonomiske ubalancer for 2020 lægger op til dybdegående analyser af i alt 13 lande¹. Danmark udpeges igen i år ikke til en dybdegående analyse.

Kommissionens strategi for bæredygtig vækst, varslingsrapporten og anbefalingerne til euroområdet som helhed blev præsenteret på ECOFIN 21. januar 2020, jf. samlenotat oversendt 9. januar 2020.

¹ Bulgarien, Cypern, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Kroatien, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Spanien, Sverige og Tyskland.

3. Formål og indhold

ECOFIN skal på mødet 18. februar vedtage konklusioner om Kommissionens strategi for bæredygtig vækst for 2020 og Kommissionens varslingsrapport om makroøkonomiske ubalancer for 2020. Eurolandene skal desuden godkende de økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed.

Rådskonklusioner om strategien for bæredygtig vækst for 2020

På baggrund af prioriteterne i strategien for bæredygtig vækst for 2020 vil ECOFIN på mødet 18. februar vedtage rådskonklusioner med fokus på de vigtigste økonomisk-politiske udfordringer og anbefalinger. Rådskonklusionerne ventes blandt andet at lægge vægt på følgende:

Et nyt fokus for det Europæiske Semester:

- Rådet bifalder Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst og er generelt enig i prioriteringen af bæredygtighed, produktivitet, retfærdighed og makroøkonomisk stabilitet. Rådet understreger behovet for at fremme investeringer af høj kvalitet, implementere ambitiøse strukturreformer, samt sikre sunde offentlige finanser i alle EU-lande.
- Rådet noterer sig Kommissionens hensigt om at benytte den europæiske grønne pagt som EU's nye vækststrategi, og vil vurdere de konkrete forslag i den grønne pagt, når de fremsættes. Rådet er enig i, at vækst- og bæredygtighedsdagsordenen i EU skal sikre, at EU omstilles til en bæredygtig og klimaneutral økonomi, og at EU's økonomi igen indtager en ledende global position, samt øge samhørighed mellem EU-landene.
- Rådet understreger, at det europæiske semester skal bevare sit fokus på at fremme makroøkonomisk stabilitet og bæredygtig og inklusiv vækst.
- Rådet noterer sig Kommissionens intention om at integrere FN's verdensmål i det europæiske semester. Rådet understreger, at en sådan integration skal ske uden at overbebyrde det europæiske semester. Rådet opfordrer Kommissionen til at fremsætte konkrete forslag til, hvordan dette sikres.

De økonomiske udsigter for EU:

- Rådet deler Kommissionens vurdering af, at økonomien i EU vil vokse i 2020 og 2021. Vækstudsigterne er svækkede og forsat præget af risici, der dog synes mindre alvorlige end tidligere. Situationen på arbejdsmarkedene er forsat god i de fleste EU-lande og ledigheden falder forsat, omend langsommere end tidligere. Fremgangen i beskæftigelse og lønvækst ventes at aftage. De globale vækstudsigter er behæftet med usikkerhed, hvilket mindsker incitamenterne til at investere. Der er risiko for, at EU fremover vil forblive præget af lav vækst og inflation som følge af svag produktivitetsvækst og aldrende befolkninger.

Bæredygtighed:

- Rådet bifalder det nye fokus på bæredygtighed i strategien for bæredygtig vækst og deler vurderingen af, at Europa bør omstilles til et klimaneutralt kontinent inden 2050.

- Rådet er enig i, at det europæiske semester udgør en veletableret ramme for koordination af økonomisk politik, der kan benyttes til at fremme overgangen til et mere bæredygtigt EU med en klimaneutral økonomi. Det europæiske semester kan vejlede EU-landene ift. strukturreformer og investeringer af høj kvalitet mhp. at fremme bæredygtighed og konkurrenceevne.
- Rådet understreger, at overgangen til klimaneutralitet kræver en gennemgribende omstilling af hele økonomien. Der vil være omkostninger ifm. omstillingen, men omstillingen vil også give mulighed for at modernisere kapitalapparatet i EU mhp. at fremme konkurrenceevnen samt mulighed for at investere i uddannelse og arbejdsstyrkens kompetencer og øge geografisk konvergens i EU. Der vil være behov for væsentlige offentlige og private investeringer for at opnå målet om klimaneutralitet i EU.
- Rådet anerkender, at udgangspunktet, det økonomiske potentiale og risici relateret til omstillingen varierer på tværs af sektorer, regioner og EU-lande. Rådet understreger, at omstillingen skal være inklusiv og social retfærdig samt fremme jobmuligheder og muligheder for opkvalificering. Rådet understreger, at en sådan omstilling kun kan opnås i fuld partnerskab med alle EU-lande, lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet. Rådet noterer sig i den forbindelse Kommissionens forslag om oprettelse af *mekanismen for retfærdig omstilling* (Just Transition Mechanism).

Produktivitetsvækst:

- Rådet bifalder ASGSens fokus på produktivitetsfremmende reformer. I lyset af de aldrende befolkninger er væksten i Europa meget afhængig af højere produktivitetsvækst og innovation. Produktivitetsvæksten i EU er dog forsat lavere end i andre globale økonomier.
- Vækst og produktivitet skal understøttes af konkurrencedygtige og effektive markeder og strukturreformer, der bl.a. styrker rammerne for erhvervslivet. Rådet understreger, at udviklingen af EU's indre marked er et vigtigt middel til at styrke produktivitetsvæksten, som samtidig også vil styrke handel, skabe jobs og løfte væksten. Fremskridtene med at styrke det indre marked er dog begrænsede, og der er behov for at fremme indsatsen med at sikre bedre rammer for serviceydelser på tværs af grænser samt etablere det digitale indre marked, bankunionen, kapitalmarkedsunionen og energiunionen.
- Rådet er enig i vurderingen af, at forskning og innovation samt investeringer i teknologi og uddannelse er essentielt for arbejdet med at skabe en mere produktiv og grøn økonomi.

Retfærdighed:

- Rådet betoner vigtigheden af at sikre et effektivt arbejdsmarked med retfærdige arbejdsvilkår for alle, hvilket bl.a. kræver investeringer i arbejdsstyrkens kompetencer samt tilstrækkelige og holdbare sociale sikringssystemer og bekæmpelse af eksklusion.

- Rådet anerkender at nationale skatte- og ydelsessystemer skal skabe incitament for arbejdsmarkedsdeltagelse, hvor det er nødvendigt, og garantere retfærdighed og gennemsigtighed. Skattesystemerne skal sikre et tilstrækkeligt skattegrundlag for effektive, holdbare og tilstrækkelige offentlige investeringer, uddannelsessystemer, sundhedssystemer og velfærdsydelse. Skattesystemerne skal bidrage til en retfærdig omfordeling og samtidig ikke være konkurrenceforvridende. Kampen mod aggressiv skatteplanlægning og for retfærdig beskatning af globale selskaber er også essentiel.

Makroøkonomisk stabilitet:

- Rådet vurderer, at det er vigtigt, at EU-landene fuldt ud respekterer reglerne i Stabilitets- og Vækstpacten, understøtter investeringer og forbedrer kvaliteten og sammensætningen af de offentlige finanser. Rådet vurderer, at ansvarlig og holdbar finanspolitik er en forudsætning for at sikre europæiske økonomier, der er robuste overfor økonomiske tilbageslag samt en forudsætning for at kunne fremme omstillingen til klimaneutralitet. Rådet finder, at EU-landene skal fremme investeringer i omstillingen til klimaneutralitet og samtidig sikre, at finanspolitikken er holdbar på lang sigt.
- Rådet understreger, at EU-lande med høj offentlig gæld skal føre forsigtig finanspolitik mhp. at nedbringe gæld på holdbar og troværdig vis. Rådet er enig i, at EU-lande med favorable offentlige finanser bør fremme offentlige investeringer af høj kvalitet, og samtidig sikre at de offentlige finanser forbliver holdbare på lang sigt.
- Rådet er enig i, at i tilfælde af en negativ udvikling i realøkonomien bør finanspolitikken differentieres på tværs af EU-landene og tage hensyn til landespecifikke forhold og behovet for at undgå konjunkturmedløbende finanspolitik.
- Rådet understreger, at det er vigtigt at forbedre kvaliteten og sammensætningen af de offentlige finanser for at styrke den finansielle holdbarhed og vækstpotentialet. For at styrke indtægtssiden, skal EU-landene sikre en beskatning, der understøtter omstillingen til en grøn økonomi, er retfærdig og ikke hæmmende for væksten. For at styrke udgiftssiden, skal EU-landene benytte sig af budgetanalyser mhp. at fremme et mere effektivt offentligt forbrug. Rådet er enig i, at investeringer i omstillingen til en klimaneutral og digital økonomi er vigtige. Rådet er enig i, at der er budgetmæssige værktøjer, der kan bidrage til den grønne omstilling.
- Rådet deler Kommissionens vurdering af, at den finansielle sektor i EU er blevet mere robust, men at der fortsat er behov for at gøre fremskridt ift. at færdiggøre bankunionen og kapitalmarkedsunionen.
- Rådet understreger at reformimplementeringen fortsat er utilstrækkelig i flere EU-lande. Der er behov for fremskridt med implementeringen af nationale reformer for at adressere de økonomiske og sociale udfordringer og prioriteter i ASGSen. Rådet opfordrer derfor EU-landene til at benytte fordelene ved den fortsat relativt gunstige økonomiske situation til at implementere strukturreformer og gennemføre komplementerende investeringer.

Rådskonklusioner om varslingsrapporten 2020

ECOFIN ventes ligeledes på mødet 18. februar 2020 at vedtage rådskonklusioner vedr. varslingsrapporten mhp. input til Kommissionens kommende dybdegående analyser af udvalgte lande med potentielle ubalancer. Konklusionerne om varslingsrapporten ventes af lægge vægt på følgende:

- Rådet deler generelt Kommissionens horisontale analyse fsva. udviklingen af makroøkonomiske ubalancer i EU og euroområdet. Rådet bifalder den fortsatte nedbringelse af ubalancer, som har fundet sted i lyset af de gode konjunkturer.
- Rådet understreger, at privat og offentlig gæld er blevet reduceret i lyset af relativt pæn nominal BNP-vækst, men at de offentlige gælds niveauer generelt ikke er blevet reduceret i de lande, hvor de er højest. Nettoopsparingen i den private sektor er samtidig aftaget. Rådet noterer sig i det lys, at der er vedvarende høje ubalancer, samt at den forventede aftagende vækst og lavrentemiljøet vil medføre langsommere nedbringelse af de vedvarende ubalancer og udvikling af nye risici. Derudover varierer muligheden for at afbøde økonomiske stød vha. offentlig og privat opsparing på tværs af EU-landene, og er begrænset af høj gæld i en række EU-landene. Store underskud på betalingsbalancen er generelt blevet nedbragt. Reduktion af høje betalingsbalanceoverskud har været moderat, og betalingsbalanceoverskuddet er fortsat højt i euroområdet som helhed.
- Rådet noterer sig, at situationen i banksektoren er forbedret, men sektoren er i nogle lande fortsat udfordret ift. kapitalisering, lav profitabilitet og store beholdninger af misligholdte lån. Arbejdsmarkedene er i fortsat bedring og ledigheden falder. Situationen på arbejdsmarkedene medfører bl.a. at lønvæksten er stigende i nogle lande, hvilket medfører stigende enhedslønomsninger, da produktivitetsvæksten ikke vokser tilsvarende. Væksten i boligpriserne er stigende i flere lande, men prisvæksten er afdæmpet i de EU-lande, hvor boligpriserne anslås overvurderede og hvor husholdningernes gæld er høj.
- Rådet understreger, at den svage produktivitetsvækst udgør en alvorlig udfordring, herunder særligt i lyset af den aktuelle økonomiske situation. Der er behov for strukturreformer mhp. at fremme produktivitet og vækstpotentialet og tiltag mhp. fremskynde reduktionen af økonomiske ubalancer. Rådet deler Kommissionens vurdering af, at EU-lande, der har begrænset mulighed for at håndtere økonomiske tilbageslag som følge af høj gæld, skal styrke vækstpotentialet. EU-lande med store overskud på betalingsbalancen bør styrke rammerne for lønvækst under hensyntagen til arbejdsmarkedets parter og prioritere tiltag, som understøtter private og offentlige investeringer og indenlandsk efterspørgsel og styrker vækstpotentialet. Rådet finder, at en symmetrisk reduktion af ubalancer i EU, hvor både betalingsbalanceoverskud og –underskud reduceres, vil komme alle EU-lande til gode.
- Rådet noterer sig Kommissionens vurdering af, at de 13 EU-lande, der blev vurderet til at have ubalancer i 2019, fortsat er i fare for at have ubalancer og derfor udpeges til dybdegående analyse i Kommissionens landerapporter til

februar 2020. Rådet noterer sig, at der også er sårbarheder og risici i EU-lande, der ikke er udpeget til dybdegående analyse. Udviklinger, der potentielt kan medføre nye makroøkonomiske risici, skal overvåges nøje.

- Rådet understreger, at de dybdegående analyser bør fokusere på EU-landenes hovedudfordringer og disses omfang og karakter samt politiktiltag mhp. at adressere udfordringerne. Rådet minder om, at vurderingen af makroøkonomiske ubalancer bør tage højde for potentielle afsmittende effekter mellem EU-landene og ift. euroområdet som helhed.
- Rådet understreger vigtigheden af fortsat at udvikle og forbedre værktøjerne til at identificere, analysere og vurdere risici og ubalancer. Rådet finder, at den løbende overvågning af EU-lande med ubalancer hjælper til at sætte fokus på og fremme implementeringen af tiltag, der nedbringer makroøkonomiske ubalancer.
- Rådet noterer sig, at indsatsen med at adressere ubalancer varierer blandt EU-landene. Rådet opfordrer EU-landene til at adressere de identificerede udfordringer mhp. at forebygge og reducere risici og ubalancer.
- Rådet minder om, at proceduren for makroøkonomiske ubalancer bør benyttes i fuldt omfang, herunder med anvendelse af proceduren for uforholdsmæssigt store ubalancer, når det vurderes hensigtsmæssigt af Kommissionen og Rådet. Rådet understreger, at Kommissionen offentligt skal forklare, hvis den ikke foreslår aktivering af proceduren for uforholdsmæssigt store ubalancer, selvom et EU-land oplever sådanne ubalancer.

Vedtagelse af anbefalinger til euroområdet som helhed for 2020

Eurolandene vil på ECOFIN 18. februar 2020 også godkende økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed. Anbefalingerne til euroområdet som helhed vil være med til at danne baggrund for eurolandenes reform- og stabilitetsprogrammer og de landespecifikke anbefalinger for de enkelte eurolande, der ventes offentliggjort i maj 2020. Eurolandene ventes at godkende anbefalinger til euroområdet som helhed på linje med Kommissionens udkast af 17. december 2019:

1. Eurolande med betalingsbalanceunderskud eller høj udlandsgæld anbefales at gennemføre reformer, der fremmer produktivitet og reducerer opsparringsunderskuddene. Eurolande med betalingsbalanceoverskud anbefales at fremme investeringer samt sikre bedre rammer for lønvækst under hensyntagen til de sociale parters rolle i eurolandenes arbejdsmarkedsmodeller. Eurolandene anbefales generelt at fremme produktivitet ved at forbedre erhvervs klimaet og de offentlige institutioners kvalitet og gennemføre produkt- og servicemarkedsreformer mhp. at uddybe det indre marked og styrke økonomiernes robusthed. Eurolandene skal endvidere understøtte en fair og inklusiv omstilling til en konkurrencedygtig, grøn og digital økonomi vha. offentlige og private investeringer.
2. Eurolande med høj offentlig gæld anbefales at føre tilbageholdende finanspolitik mhp. at sikre en holdbar nedbringelse af den offentlige gæld. Eurolande med gunstige finanspolitiske positioner anbefales at fremme investe-

ringer af høj kvalitet. Eurolandene anbefales at respektere reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten. Eurolandenes finanspolitiske tiltag i tilfælde af en forværring af konjunkturerne skal afspejle landespecifikke forhold. Finanspolitikken bør så vidt muligt ikke være konjunkturmedløbende. Eurolandene anbefales også at forbedre effektiviteten af de nationale finanspolitiske rammer og kvaliteten af de offentlige finanser, samt sikre at skattesystemerne er vækstvenlige.

3. Eurolandene anbefales at styrke uddannelsessystemerne, fremme investeringer i arbejdsstyrkens kvalifikationer samt øge effektiviteten af den aktive arbejdsmarkedspolitik. Eurolandene anbefales at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen, herunder blandt kvinder, samt flytte skattebyrden væk fra arbejde. Eurolandene anbefales endvidere at fremme jobskabelsen, sikre gode arbejdsvilkår samt nedbringe segmentering på arbejdsmarkedet. Eurolandene anbefales endvidere at styrke dialogen med de sociale parter og fremme brugen af kollektive forhandlinger på arbejdsmarkedet.
4. Det anbefales at færdiggøre bankunionen, herunder bl.a. ved at gøre fremskridt ift. den fælles indskydergarantiordning, forbedre rammerne for krisehåndtering og rammerne for likviditet til afviklingssituationer. Det anbefales også at styrke de europæiske tilsynsrammer, herunder fsva. hvidvaskbekæmpelse. Eurolandene bør reducere private gælds niveauer, herunder ved at fjerne skatteincitament for gæld, samt nedbringe og forebygge opbygning af nye beholdninger af misligholdte lån. Det anbefales endvidere at udvikle kapitalmarkedsunionen.
5. Eurolandene anbefales at sikre ambitiøse fremskridt ift. færdiggørelsen af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en), herunder ved at følge op på topmødeerklæringen fra december 2019. Færdiggørelsen af den Økonomiske og Monetære Union skal ske under hensynstagen til det indre marked og på en åben og transparent måde ift. ikke-eurolande.

Rådskonklusionerne vedr. strategien for bæredygtig vækst og varslingsrapporten samt anbefalingerne til euroområdet som helhed forberedes på teknisk niveau frem til ECOFIN, og vil kunne blive justeret ift. ovenstående forventede hovedindhold.

Strategien for bæredygtig vækst for 2020 og rådskonklusionerne fra bl.a. ECOFIN vil danne grundlag for DER's generelle økonomisk-politiske retningslinjer i konklusionerne fra topmødet 26.-27. marts 2020. På baggrund af disse udarbejder EU-landene deres stabilitets- eller konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer, som skal foreligge senest i april.

Kommissionen offentliggør i februar én samlet økonomisk analyse og vurdering af hvert enkelt EU-land. Analysen omfatter dels Kommissionens vurdering af landenes opfølgning på sidste års landespecifikke anbefalinger, dels de dybdegående analyser for de 13 lande, der nu er blevet udpeget i varslingsrapporten for 2020. ECOFIN skal på baggrund af de dybdegående analyser i foråret tage stilling til den videre håndtering af lande med ubalancer. ECOFIN vil bl.a. kunne vedtage anbefalinger om ubalancer som led i de landespecifikke anbefalinger. Kommissionen vil efter

landenes offentliggørelse af stabilitets- eller konvergensprogrammer i foråret også foretage en vurdering af disse, herunder i lyset af de konstaterede ubalancer.

Anbefalingerne til euroområdet som helhed skal efter godkendelse af eurolandene på ECOFIN i februar tiltrædes på DER 26.-27. marts 2020, hvorefter de formelt vedtages af Rådet. Anbefalingerne til euroområdet som helhed vedtages alene af eurolandene (og gælder kun eurolandene).

Kommissionens udkast til landespecifikke anbefalinger fremlægges i maj og behandles i EPSCO og ECOFIN hhv. 11. og 12 juni 2020. DER forventes herefter 18.-19. juni at tilslutte sig Rådets endelige landespecifikke anbefalinger, hvorefter ECOFIN formelt vil vedtage dem på ECOFIN-mødet 10. juli 2020.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne om den årlige strategi for bæredygtig vækst og varslingsrapporten samt anbefalingerne til euroområdet som helhed har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne om den årlige strategi for bæredygtig vækst og varslingsrapporten samt anbefalingerne til euroområdet som helhed har ikke i sig selv samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Det styrkede makroøkonomiske samarbejde og overvågning, som Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst og varslingsrapport er en del af, vil kunne have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det bidrager til at understøtte bæredygtig vækst og beskæftigelse i EU-landene.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at kunne støtte rådskonklusionerne vedr. strategien for bæredygtig vækst og varslingsrapporten.

Der ventes blandt eurolandene enighed om anbefalinger til euroområdet som helhed, der generelt ligger på linje med Kommissionens udkast af 17. december 2019.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt rådskonklusionerne med det ventede hovedindhold, der generelt er på linje med regeringens prioriteter.

Regeringen er generelt tilfreds med prioriteterne i Kommissionens strategi for bæredygtig vækst.

Regeringen lægger stor vægt på, at det økonomiske samarbejde i EU tager højde for og bidrager bedst muligt til at løse klimaudfordringerne. Regeringen støtter derfor Kommissionens fokus på omstillingen til klimaneutralitet i strategien for bæredygtig vækst.

Fra dansk side støtter man samtidig strategiens fortsatte fokus på makroøkonomisk stabilitet og produktivitet, som vil bidrage til at fremme beskæftigelse, vækst og økonomiske strukturer, der er stabile og robuste overfor svage konjunkturer og kriser, ligesom sunde europæiske økonomier og finanspolitiske råderum er en forudsætning for at kunne prioritere investeringer i omstillingen til klimaneutralitet og velfærd.

Regeringen ønsker et økonomisk samarbejde i EU, der er socialt ansvarligt og fokuserer på at fremme inklusiv vækst og beskæftigelse, der kommer alle grupper i samfundet til gode. Regeringen kan derfor generelt støtte Kommissionens prioritet om *social retfærdighed* i strategien for bæredygtig vækst. Regeringen lægger samtidig vægt på, at kompetencefordelingen mellem Kommissionen og landene på social- og beskæftigelsesområdet fastholdes og nærhedsprincippet overholdes. Ligeledes skal hensynet til EU-landenes forskellige nationale arbejdsmarkeds- og velfærdsmodeller og arbejdsmarkedets parter fuldt ud respekteres i det økonomiske samarbejde.

Regeringen deler generelt vurderingerne i varslingsrapporten, herunder at Danmark ikke vurderes at have risici for makroøkonomiske ubalancer.

Regeringen noterer sig Kommissionens udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed. Regeringen er tilfreds med, at det understreges, at arbejdet med ØMU'en skal ske under hensynstagen til det indre marked og på en åben og transparent måde ift. ikke-eurolande.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst, varslingsrapport og euroområdeanbefalinger for 2020 forud for ECOFIN 21. januar 2020.

Strategien for bæredygtig vækst og varslingsrapporten samt anbefalingerne til euroområdet som helhed blev endvidere forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Finansudvalg i forbindelse med samrådet 17. januar 2020 som led i de to udvalgs proces for det nationale semester.

Dagsordenspunkt 2: Forberedelse af G20-finansministermøde i Riyadh, 22.-23. februar 2020

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN vil fastlægge en fælles EU-holdning til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 22.-23. februar 2020 i Riyadh, Saudi-Arabien. Det er det første finansministermøde under det saudiske G20-formandskab i 2020, og drøftelsen ventes at forberede G20-topmødet 21.-22. november 2020 i Riyadh, Saudi-Arabien. Fra EU's side hæfter man sig ved den fortsat svage globale vækst og de negative risici, og lægger bl.a. vægt på, at lande med høj gæld bør føre tilbageholdende finanspolitik og nedbringe gæld, mens lande med sunde finanser kan overveje at gennemføre investeringer, der styrker den langsigtede vækst. Landene bør generelt gennemføre reformer og sikre holdbar og inklusiv vækst. Der skal sikres fremskridt i det internationale skattesamarbejde, herunder OECD-løsninger på beskatning i den digitale økonomi, samt fremskridt i færdiggørelsen og implementeringen af reformerne af den finansielle regulering, hvor også bæredygtig finansiering og klimarisici skal være en del af G20' dagsorden.

2. Baggrund

Saudi-Arabien overtog 1. december 2019 det roterende formandskab for G20 fra Japan. Der afholdes topmøde for G20-landenes stats- og regeringschefer 21.-22. november i Riyadh, Saudi-Arabien. De økonomiske og finansielle emner vil blive forberedt af G20-landenes finansministre og centralbankchefer på møderne 22.-23. februar i Riyadh, 16.-17. april i Washington D.C., 18.-19. juli i Jeddah, Saudi-Arabien, samt 15.-16. oktober i Washington D.C. Derudover vil der blive afholdt arbejdsmiddage for finansministrene 20. november i forbindelse med G20-topmødet i Riyadh.

Temaet for G20 i 2020 er ”realisering af mulighederne i det 21. århundrede”, og på det økonomiske og finansielle område, som i EU forberedes af ECOFIN, vil formandskabet have fokus på 1) tiltag, der fremmer alle muligheder med fokus på kvinder og unge, 2) adressering af udfordringer ved beskatning af den digitale økonomi, 3) infrastrukturteknologi, 4) udformning af regulering og tilsyn i en digital tidsalder, 5) digital finansiell inklusion, samt 6) udvikling af lokale kapitalmarkeder.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes at fastlægge en fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 22.-23. februar 2020. Den fælles holdning ventes bl.a. at lægge vægt på følgende:

Global økonomi og økonomisk-politiske prioriteter

Den globale økonomiske vækst er fortsat svag, særligt i den globale fremstillingssektor, på trods tegn på stabilisering. Handelsspændinger og geopolitiske spændinger er fortsat høje, om end handelsspændinger er aftaget. Fra EU's side ser man bl.a. behov for at G20 sikrer sig imod negative risici og er parat til at håndtere en situation, hvor den økonomisk afmatning kan blive større end ventet.

Lande med sunde finanser og betalingsbalanceoverskud kan således overveje at gennemføre investeringer, der styrker den langsigtede vækst, mens lande med høj gæld bør føre tilbageholdende finanspolitik og nedbringe gæld. Landene bør generelt gennemføre reformer, sikre inklusiv vækst og øge kvaliteten af de offentlige udgifter og indtægter.

EU-landene støtter fortsat det regelbaserede globale handelssystem og vil fortsat arbejde med moderniseringen af WTO, der skal forbedre WTO's funktioner inden for forhandling, overvågning og tvistbilæggelse.

Internationalt skattesamarbejde

EU finder, at det bør være højeste prioritet at finde globale løsninger til beskatning af den digitale økonomi, og man ser frem til ambitiøse, fair, effektive og operationelle globale løsninger, som kan vedtages i 2020. Endvidere bør G20 arbejde for sikring af skattegennemsigtighed intensiveres og for at fremme effektiv implementering af internationale standarder vedr. transparens og information om selskabers reelle ejere.

Finansiel regulering

Reformer af den finansielle regulering skal forblive en prioritet for G20. EU er forpligtet til at sikre færdiggørelse og implementering af de aftalte reformer. For at sikre lige vilkår for banker på globalt plan, og for at understøtte den finansielle stabilitet, bør øvrige større jurisdiktioner rettidigt implementere aftalen om færdiggørelse af Basel III ("Basel IV"). G20 skal fortsætte med at overvåge potentielle risici i det finansielle system. EU opfordrer også til, at arbejdet med bæredygtig finansiering og klimarisici skal være afspejlet i G20's dagsorden.

IMF og global finansiell governance

EU-landene støtter et stærkt, kvotebaseret og velfinansieret IMF i centrum for det globale finansielle sikkerhedsnet. EU-landene ser frem til at medvirke til implementeringen af den kommende aftale om IMF-ressourcer og -styring. Dertil støtter EU-landene, at man har opnået en 1-årig forlængelse af de midlertidige bilaterale låneaftaler fra 2016 med yderligere ét år til 2020 mhp. at facilitere implementering af en forlængelse og -forøgelse af IMF's stående kreditfacilitet "New Arrangements to Borrow" (NAB)².

Endvidere støtter EU arbejdet i G20 med at fremme gældsholdbarhed og -gennemsigtighed i lavindkomstlande.

² IMF's generelle ressourcer til finansiering af udlån til kriseramte lande består af dels de permanente kvoteressourcer, dels lånte ressourcer via den stående kreditfacilitet "New Arrangements to Borrow" (NAB), dels midlertidige bilaterale låneaftaler. Ressourcerne er blevet udvidet betragteligt i lyset af finanskrisen. IMF-landenes faste IMF-bidrag opgøres i kvoter. Kvotefordelingen reflekteres også i vægtningen et lands stemmer i IMF.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiel og økonomisk stabilitet.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at kunne støtte den ventede fælles EU-linje til det kommende G20-møde.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan støtte den ventede fælles EU-holdning til G20-mødet.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 3: Rådskonklusioner vedr. fælles EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner (EU-sortlisten over "skattely")

1. Resume

ECOFIN ventes 18. februar 2020 at vedtage rådskonklusioner om EU's fælles sortliste over skattely. Rådskonklusionerne ventes at gennemføre en opdatering af sortlisten og den tilhørende observationsliste. Forud for opdateringen er 8 lande opført på sortlisten, mens 32 lande er opført på observationslisten pba. afgivne tilsagn om at efterleve de oplistede kriterier om skattegennemsigthed, fair beskatning og implementering af BEPS-minimumsstandarder. Fristen for efterlevelse af disse tilsagn var for hovedparten af disse lande ved udgangen af 2019. Opdatering af listen samt beslutning om, hvordan man håndterer de lande på observationslisten, som ikke har indfriet deres forpligtelser inden for fristen, vedtages af Rådet på baggrund af en vurdering fra EU's adfærdskodeksgruppe for erhvervsbeskatning (Code of Conduct Group on Business Taxation)³.

Det er en dansk prioritet at sikre en ambitiøs international indsats til bekæmpelse af skatteundgåelse og fremme af god forvaltningspraksis på skatteområdet. I den forbindelse arbejder regeringen aktivt for, at sortlisten gøres mere ambitiøs, herunder at det løbende vurderes, om listens kriterier er tilstrækkeligt effektive eller om de bør styrkes. Regeringen arbejder også aktivt for, at der sikres mærkbare konsekvenser af at være på sortlisten (defensive foranstaltninger). Derfor har man fra dansk side, senest på ECOFIN 5. december 2019, opfordret til en snarlig politisk drøftelse af sortlisten og dens udvikling, herunder med hensyn til det videre arbejde med og mulige styrkelser af listens kriterier og defensive foranstaltninger. Regeringen arbejder fortsat for sådanne drøftelser på ECOFIN.

2. Baggrund

Rådet besluttede med rådskonklusioner af 25. maj 2016 at udarbejde en fælles EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner (EU's sortliste over skattely) og at undersøge mulighederne for EU-koordinerede defensive foranstaltninger mod lande på sortlisten. Formålet med sortlisten er at fremme efterlevelse af internationale skattestandarder og god skattepraksis blandt ikke-samarbejdsvillige tredjelande.

Som led i arbejdet med sortlisten vedtog Rådet 8. november 2016 konklusioner om arbejdet med sortlisten, herunder en bruttoliste med 92 lande, der skulle undersøges nærmere med henblik på at afgøre, om de skulle opføres på EU-sortlisten. De lande, som optrådte på bruttolisten, blev udvalgt på baggrund af tre kriterier: a) omfanget af økonomiske forbindelser til EU, b) niveauet for økonomisk aktivitet i landet og c) graden af økonomisk og politisk stabilitet i landet, vurderet ud fra en række indikatorer som fx graden af korruption og kvaliteten af lovregulering.

Rådskonklusionerne indeholdt tillige kriterier og videre proces for en fælles sortliste. Kriterierne, som landene skal efterleve for at undgå sortlistning, vedrører både

³ Adfærdskodeksgruppen er en højniveauarbejdsgruppe på skatteområdet med repræsentanter for alle EU-landene.

de formelle skatteregler og forvaltningen af disse, dvs. administrativ praksis for håndhævelse. Kriterierne vedrører, *jf. bilag 1*:

- Skattegennemsigtighed, dvs. at landet skal efterleve internationale standarder for informationsudveksling.
- Fair beskatning, dvs. at landet hverken må have foranstaltninger, der er skadelige i henhold til EU's adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, eller facilitere aggressiv skatteplanlægning.
- Implementering af BEPS-minimumsstandarder, dvs. at landet skal opfylde de minimumsstandarder for selskabsbeskatning, som der er enighed om i OECD og G20.

Adfærdskodeksgruppen for erhvervsbeskatning (Code of Conduct Group on Business Taxation) fik ved Rådskonklusionerne mandat til at screene skattelovgivning og –praksis i landene på bruttolisten.

Rådet vedtog 5. december 2017 rådskonklusioner om EU's sortliste over skattely. Rådskonklusionerne indeholdt både en sortliste med 17 lande, *jf. bilag 2*, og en observationsliste med 47 lande, der i dialogen med Adfærdskodeksgruppen på tilstrækkeligt niveau havde givet tilsagn om fremadrettet at efterleve de oplyste kriterier, *jf. bilag 3*.⁴ Der var for samtlige tilsagn anvist en tidsfrist, som i de fleste tilfælde udløb ved udgangen af 2018 eller 2019, *jf. bilag 4*.⁵

Rådskonklusionerne angiver også mulige EU-koordinerede defensive foranstaltninger mod lande på sortlisten. Formålet med de defensive foranstaltninger er at lægge yderligere pres på landene på sortlisten gennem konkrete tiltag. Der er to typer af defensive foranstaltninger, dels skattemæssige og dels ikke-skattemæssige foranstaltninger, der kan tages i brug over for landene på sortlisten.

De ikke-skattemæssige foranstaltninger indebærer, at man på EU-niveau kan afskære lande på sortlisten fra adgangen til EU-budgetmidler rettet mod tredjelande, herunder midler fra bl.a. Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling, de dertil hørende garantifonde og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer.

De skattemæssige foranstaltninger består af mulige *administrative* konsekvenser i form af for eksempel forøget kontrol med betalinger til lande på sortlisten, eller forøget kontrol med skatteydere, der har transaktioner med disse lande. Derudover består de skattemæssige foranstaltninger af mulige *lovgivningsmæssige* tiltag i form af for eksempel styrkede værnsregler mod landene på sortlisten. Der er mellem EU-

⁴ 20 lande efterlevede allerede ved vedtagelse af rådskonklusionerne 5. december 2017 de oplyste kriterier og blev derfor hverken opført på sortlisten eller observationslisten. For 8 lande, som blev ramt af orkaner i efteråret 2017, besluttede adfærdskodeksgruppen at udsætte processen til foråret 2018.

⁵ For enkelte tilbageværende tilsagn er fristen dog ved udgangen af 2020. For enkelte lande af beskeden økonomisk størrelse har man vurderet, at implementering af OECD's BEPS-minimumsstandarder (kriterium 3.1) ikke på nuværende tidspunkt er relevant. Disse lande fremgår af observationslisten, men uden en specifik frist for efterlevelse af kriterium 3.1.

landene opnået enighed om en vejledning med mulige værneregler, der grundlæggende skal gøre det mindre fordelagtigt og mere administrativt byrdefuldt at have økonomisk aktivitet i lande på sortlisten. De fleste af værnereglerne indgår allerede i dansk ret.

Adfærdskodeksgruppens arbejde har bidraget til et bedre samarbejde og en mere struktureret dialog med en lang række tredjelande samt konkrete resultater. Gruppens arbejde har således medført, at en lang række lande har ændret adfærd og nu efterlever kriterier, som de ikke hidtil har gjort. Samtidig har arbejdet medført øget transparens, som gør det muligt for EU-landene bedre at kortlægge konkrete virksomheders og borgernes transaktioner af relevans for deres skattebetaling. Adfærdskodeksgruppen evaluerer derudover løbende landenes skatteregler, administrative praksis og deres tilsagn.

Listerne er på baggrund af adfærdskodeksgruppens vurderinger således løbende blevet opdateret, herunder ifm., at ECOFIN 12. marts 2019 gjorde status over lande, hvis tilsagn udløb ved udgangen af 2018. I forbindelse med denne opdatering bekræftede ECOFIN desuden tidligere drøftelser om at se på mulighederne for at udvide sortlistens geografiske anvendelsesområde og indføre et nyt kriterium.

Det nye kriterium (kriterium 3.2) indebærer udveksling af land-for-land-oplysninger, dvs. at tredjelande skal udveksle oplysninger om multinationale virksomheders opgørelse af bl.a. omsætning, kapital og antal af medarbejdere og indberetninger af deres skattebetalinger opdelt på de lande, hvor virksomhederne har aktiviteter. Lande på observationslisten, som har givet tilsagn om at implementere OECD's BEPS-minimumsstandarder (kriterium 3.1) inden udgangen af hhv. 2018 og 2019 skal senest ved udgangen af hhv. 2020 og 2021 have implementeret land-for-land-afrapportering (kriterium 3.2). Øvrige lande (som allerede opfylder kriterium 3.1) havde frist for at efterleve kriterium 3.2 ved udgangen af 2019.

Listen er foreløbig opdateret ifm. ECOFIN 23. januar 2018, 13. marts 2018, 25. maj 2018, 2. oktober 2018, 6. november 2018, 4. december 2018, 12. marts 2019, 17. maj 2019, 14. juni 2019, 10. oktober 2019 og 8. november 2019 og 5. december 2019.

Ifm. disse opdateringer er de lande, som har gennemført fornødne tiltag og således efterlever samtlige kriterier, løbende blevet fjernet fra sortlisten og observationslisten. Ligeledes er de lande, som på tilstrækkeligt politisk niveau har forpligtet sig til at efterleve samtlige oplyste kriterier inden for nærmere fastsatte tidsfrister, blevet flyttet fra sortlisten til observationslisten.

Ifm. seneste opdatering af listen 5. december 2019 vedtog ECOFIN endvidere en stramning ift. de defensive foranstaltninger. Stramningen indebærer, at EU-landene

overfor sortlistede lande fra 2021 skal anvende mindst én af fire udvalgte lovgivningsmæssige defensive foranstaltninger⁶, hvis anvendelse hidtil har været frivillig.

Efter de i alt 12 opdateringer, der indtil nu er foretaget, fremgår 8 lande af sortlisten, mens 32 lande fremgår af observationslisten.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes 18. februar 2020 at vedtage rådskonklusioner om det videre arbejde med sortlisten og observationslisten og om opdateringer af listerne. Grundlaget for rådskonklusionerne er Adfærdskodeksgruppens indstilling.

Når rådskonklusionerne er vedtaget, offentliggøres disse. Den oprindelige sortliste og observationsliste samt de forskellige opdaterede versioner er ligeledes løbende blevet offentliggjort efter vedtagelse. Folketinget vil blive orienteret om den kommende opdatering af listerne, snarest muligt efter at de foreligger og før vedtagelsen.

Opdatering af sortlisten og observationslisten

Rådskonklusionerne ventes at afspejle, hvorvidt de ca. 30 lande, som er opført på observationslisten og som har afgivet tilsagn med frist ved udgangen af 2019, nu har gennemført de fornødne tiltag og efterlever samtlige kriterier, således at landene kan fjernes fra observationslisten på linje med hidtidig praksis.

Rådskonklusionerne ventes også at tage stilling til, hvordan man skal håndtere de lande, som ikke vurderes at have gennemført fornødne tiltag, herunder om disse skal placeres på sortlisten eller evt. have forlængede frister i det omfang dette vurderes hensigtsmæssigt.

Rådskonklusionerne ventes endvidere at tage stilling til, hvorvidt de lande, hvor det nye kriterium om udveksling af land-for-land-oplysninger (kriterium 3.2) er bindende allerede ved udgangen af 2019⁷, efterlever dette, og hvordan man håndterer de lande, som eventuelt ikke vurderes at efterleve det.

Det videre arbejde

Ud over at fortsætte dialogen og arbejdet med at overvåge relevante tredjelande, herunder for på politisk tilstrækkeligt niveau at sikre landenes tilsagn om at efterleve de oplistede kriterier, ventes rådskonklusionerne tillige at opfordre adfærdskodeksgruppen til at arbejde videre med overvågning af landenes implementering af det nye kriterium om udveksling af land-for-land-oplysninger (kriterium 3.2)⁸.

⁶ Nægtelse af fradrag, anvendelse af skærpede CFC-regler, anvendelse af kildelandsbeskatning eller begrænset skattefritagelse ved overskudsdeling.

⁷ Lande som allerede ved vedtagelsen af rådskonklusioner 5. december 2017 efterlevede kriterium 3.1., havde frist for efterlevelse af kriterium 3.2 ved udgangen af 2019.

⁸ Lande som har forpligtet sig til at efterleve kriterium 3.1 inden udgangen af hhv. 2018 og 2019, har frist for efterlevelse af kriterium 3.2 ved udgangen af hhv. 2020 og 2021.

Rådskonklusionerne ventes endvidere at anmode adfærdskodeksgruppen om udviklingen af et nyt kriterium for skattegennemsigtighed (kriterium 1.4), som indebærer, at tredjelande skal udveksle oplysninger om selskabers ejerskabsforhold. Den præcise udmøntning og tidsfristerne for efterlevelse af kriterium 1.4 afhænger bl.a. af det sideløbende arbejde i OECD's Global Forum.

Herudover ventes konklusionerne at opfordre Adfærdskodeksgruppen til at arbejde videre med udvidelse af sortlisten geografiske anvendelsesområde.

Rådskonklusionerne ventes slutteligt at lægge op til, at de løbende opdateringer af sortlisten fremadrettet maksimalt finder sted to gange årligt, forventeligt i februar og oktober. Det kan bl.a. gøre det nemmere for EU-landene at administrere defensive foranstaltninger over for lande på listen, hvis der er større forudsigelighed mht. hvornår listen opdateres.

4. Europa-Parlamentets holdning

Da der er tale om rådskonklusioner, har Europa-Parlamentet ingen formel rolle i vedtagelsen. Europa-Parlamentets undersøgelsesudvalg om hvidvask, skatteunddragelse og skatteundgåelse støttede i sin rapport i oktober 2017 en fælles anerkendt definition af skattely og ambitiøse defensive foranstaltninger.

5. Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af skatteundgåelse opnås mest effektivt gennem fælles løsninger. En fælles EU-sortliste er mere effektiv end en national sortliste. Regeringen vurderer derfor, at initiativet er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Opdateringen af sortlisten og observationslisten har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Opdateringen af sortlisten og observationslisten har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser, men en øget global overholdelse af kriterierne for god skattepraksis kan have positive økonomiske konsekvenser i Danmark, fx ved at sikre skattegrundlaget og understøtte mere lige konkurrence mellem alle virksomheder i og uden for EU.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at støtte rådskonklusionerne med opdatering af sortlisten og observationslisten samt retningslinjer for det videre arbejde.

10. Regeringens generelle holdning

Det er en dansk prioritet at sikre en ambitiøs international indsats til bekæmpelse af skatteundgåelse mhp. at sikre de enkelte landes skattegrundlag, ligesom det er en prioritet at fremme lige skattevilkår for virksomheder i og uden for EU. EU's sortliste er et effektivt værktøj til at sikre bedre efterlevelse af internationale skattestandarder og bedre praksis på skatteområdet i overensstemmelse med kriterierne om skattegennemsigtighed, fair beskatning og implementering af BEPS-minimumsstandarder. Sortlisten har indtil videre ført til, at mere end 30 lande har ændret adfærd, således at landene nu efterlever samtlige oplyste kriterier.⁹

Regeringen arbejder for at begrænse fristforlængelser mest muligt, således at lande, som inden for de angivne frister ikke efterlever deres tilsagn, placeres på sortlisten.

Regeringen arbejder aktivt for, at sortlisten gøres mere ambitiøs, herunder at det løbende vurderes om listens kriterier er tilstrækkeligt effektive eller om disse bør styrkes. Regeringen arbejder også aktivt for, at der sikres mærkbare konsekvenser af at være på sortlisten. Derfor har man fra dansk side bl.a. på ECOFIN 5. december 2019¹⁰ opfordret til en snarlig politisk drøftelse af sortlisten og dens udvikling, herunder med hensyn til det videre arbejde med listens kriterier og defensive foranstaltninger. Regeringen arbejder fortsat for sådanne drøftelser på ECOFIN.

Derudover arbejder regeringen generelt for at styrke de krav, som stilles internt i EU, således at EU-landene kan statuere et godt eksempel, og således at man på længere sigt yderligere kan stramme krav til tredjelande tilsvarende.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Etablering af sortlisten blev 1. december 2017 forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsmandat forud for ECOFIN 5. december 2017. Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret ifm. tidligere opdateringer af sortlisten og observationslisten.

Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 23. november 2017 og 1. marts 2019 og tidligere orienteringer om opdatering af sortlisten og observationslisten.

Herudover er den fra dansk side udarbejdede note tbf. ECOFIN 5. december 2019, hvor Danmark opfordrede til en snarlig politisk drøftelse af sortlisten, oversendt til Folketingets Europaudvalg 9. december 2019.

⁹ Ud af de i alt 92 screenede lande efterlevede 20 lande allerede samtlige oplyste kriterier. Af de tilbageværende 72 lande, som samlet set er blevet vurderet efterfølgende, er der nu 8 lande tilbage på sortlisten og 32 lande på observationslisten. Samlet set er der derfor mere end 30 lande, der ikke oprindeligt efterlevede kriterierne, som i dag efterlever kriterierne.

¹⁰ Finansministeren har ligeledes rettet henvendelse til det tidligere finske og det nuværende kroatiske formandskab med opfordring til politiske drøftelser af sortlisten i ECOFIN.

Bilag 1. Aktuelle kriterier for sortlisten

Kriterierne for, hvorvidt tredjelande optræder på sortlisten, vedrører

- Skattegennemsigtighed, dvs. at landet skal efterleve internationale standarder for informationsudveksling.
 - Kriterium 1.1. pålægger et land at implementere automatisk informationsudveksling om finansielle konti efter de internationale standarder
 - Kriterium 1.2. pålægger et land at blive medlem af OECD's Globale Forum for Transparens og Informationsudveksling på skatteområdet og opnå en tilfredsstillende vurdering fra de øvrige medlemmer
 - Kriterium 1.3. pålægger et land at underskrive og ratificere OECD's multilaterale konventioner om fælles administrativ assistance (MCMAA)
- Fair beskatning, dvs. at landet ikke må have foranstaltninger, der er skadelige i henhold til EU's adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, eller facilitere aggressiv skatteplanlægning.
 - Kriterium 2.1. pålægger et land at afvikle diskriminerende skattestandarder på selskabsskatteområdet
 - Kriterium 2.2. pålægger et land at afvikle offshore strukturer, som tiltrækker profit uden reel økonomisk aktivitet.
- Implementering af BEPS-minimumsstandarder, dvs. at landet skal opfylde de minimumsstandarder for selskabsbeskatning, som der er enighed om i OECD og G20.
 - Kriterium 3.1. pålægger et land at implementere OECD BEPS-minimumsstandarder.
 - Kriterium 3.2. pålægger et land at tilvejebringe en effektiv implementering af virksomheders afrapportering af land-for-land-oplysninger til skattemyndighederne. (På nuværende tidspunkt alene bindende for tredjelande, som ifm. vedtagelsen af sortlisten efterlevede kriterium 3.1.)

Nyt kriterium, som Adfærdskodeksgruppen arbejder på at udmønte

- Kriterium 1.4. pålægger et land at udveksle oplysninger om selskabers ejerskabsforhold.

Bilag 2. Sortlisten over lande, der *ikke* har forpligtet sig til at efterleve EU's kriterier

Tabel 1

Liste over ikke-samarbejdsvillige tredjelande og jurisdiktioner	
Oprindelig sortliste vedtaget på ECOFIN 5. december 2017	Aktuel sortliste forud for opdatering på ECOFIN 18. februar 2020
1 Amerikansk Samoa	Amerikansk Samoa
2 Bahrain	Amerikanske Jomfruøer
3 Barbados	Fiji
4 Forenede Arabiske Emirater	Guam
5 Grenada	Oman
6 Guam	Samoa
7 Macao	Trinidad og Tobago
8 Marshall Øerne	Vanuatu
9 Mongoliet	
10 Namibia	
11 Palau	
12 Panama	
13 Saint Lucia	
14 Samoa	
15 Sydkorea	
16 Trinidad og Tobago	
17 Tunesien	

Anm.:

Lande markeret med **grønt** er fjernet fra sortlisten og observationslisten siden december 2017.

Lande markeret med **gråt** er flyttet fra sortlisten til observationslisten siden december 2017.

Lande markeret med **rodt** er flyttet fra observationslisten til sortlisten siden december 2017.

Lande markeret med **blåt** er blandt de otte orkanramtelande, hvis tilsagn Adfærdskodeksgruppen tog stilling til i 2018.

Kilde: EU's Adfærdskodeksgruppe og Kommissionen

Bilag 3. Observationslisten over lande, der har forpligtet sig til at efterleve EU's kriterier

Tabel 2

Observationsliste over lande, som har forpligtet sig til at efterleve EU's kriterier, jf. annek 2		
	Oprindelig observationsliste vedtaget på ECOFIN 5. december 2017	Aktuel observationsliste – forud for opdatering på ECOFIN 18. februar 2020
1	Albanien	Anguilla**
2	Andorra	Antigua og Barbuda
3	Armenien	Armenien
4	Aruba	Australien
5	Belize	Bahamas
6	Bermuda	Barbados
7	Bosnien-Hercegovina	Belize
8	Botswana	Bermuda
9	Caymanøerne	Bosnien-Hercegovina
10	Cook øerne	Botswana
11	Curaçao	Britiske Jomfruøer
12	Fiji	Caymanøerne
13	Færøerne	Cook øerne
14	Guernsey	Curaçao**
15	Grønland	Jordan*
16	Hong Kong	Kap Verde
17	Isle of Man	Maldiverne
18	Jamaica	Marokko
19	Jersey	Marshall Øerne**
20	Jordan	Mongoliet
21	Kap Verde	Montenegro
22	Labuan	Namibia
23	Liechtenstein	Nauru***
24	Makedonien	Niue***
25	Malaysia	Palau***
26	Maldiverne	Saint Kitts og Nevis
27	Marokko	Saint Lucia
28	Mauritius	Seychellerne
29	Montenegro	Swaziland
30	Nauru	Thailand
31	Niue	Tyrkiet
32	Ny Caledonien	Vietnam
33	Oman	

	Oprindelig observationsliste vedtaget på ECOFIN 5. december 2017	Aktuel observationsliste – forud for opdatering på ECOFIN 12. marts
34	Peru	
35	Qatar	
36	Saint Vincent og Grenadinerne	
37	San Marino	
38	Schweiz	
39	Serbien	
40	Seychellerne	
41	Swaziland	
42	Taiwan	
43	Thailand	
44	Tyrkiet	
45	Uruguay	
46	Vanuatu	
47	Vietnam	

Anm.:

Lande markeret med **grønt** er fjernet fra observationslisten siden december 2017.

Lande markeret med **gråt** er flyttet fra fra sortlisten til observationslistensiden december 2017.

Lande markeret med **rodt** er flyttet fra observationslisten til sortlisten siden december 2017.

Lande markeret med **orange** er flyttet til observationslisten siden december 2017.

Lande markeret med **blåt** er blandt de otte orkanramtelande, hvis tilsagn Adfærdskodeksgruppen tog stilling til i 2018.

Lande markeret med * skal efterleve udvalgte tilsagn inden udgangen af 2020, mens øvrige lande skal efterleve samtlige tilsagn inden udgangen af 2019.

Lande markeret med ** afventer vurdering fra Global Forum, *jf. kriterium 1.2.*

Lande markeret med *** skal, når dette bliver relevant, søge om at blive medlem af OECD's Globale Forum, *jf. kriterium 1.2.*

Kilde: EU's Adfærdskodeksgruppe og Kommissionen

Bilag 4: Status på tilsagn fra lande på observationslisten pr. 21. november 2020

Tabel 3

Kriterier, som tilbageværende lande på observationslisten har givet tilsagn om at efterleve							
		Skattegennemsigtighed			Fair beskatning		BEPS
		Kriterium 1.1	Kriterium 1.2	Kriterium 1.3	Kriterium 2.1	Kriterium 2.2	Kriterium 3.1
1	Anguilla		x			✓	
2	Antigua og Barbuda	✓		✓	x		✓
3	Armenien			x	✓		✓
4	Australien				x		
5	Bahamas	✓		✓		x	
6	Barbados				✓	x	
7	Belize				x		
8	Bermuda					x	
9	Bosnien-Hercegovina		✓	x			✓
10	Botswana			x	✓		
11	Britiske Jomfruøer					x	
12	Caymanøerne					x	
13	Cook øerne				x		✓
14	Curaçao	✓	x		x		
15	Jordan*		x	x	x*		x
16	Kap Verde		✓	x	✓		✓
17	Maldiverne			x	x		✓
18	Marokko			✓	x		✓
19	Marshall Øerne	✓	x			✓	✓
20	Mongoliet		✓	x			
21	Montenegro		✓	x			x
22	Namibia		✓	x	x		✓
23	Nauru						(x)
24	Niue						(x)
25	Palau	x	x	x			(x)
26	Saint Kitts og Nevis				x		✓
27	Saint Lucia				x		✓
28	Seychellerne				x		
29	Swaziland**		✓	x			✓
30	Thailand*			x	✓		
31	Tyrkiet*	x	x	✓	✓		
32	Vietnam*		x	x	✓		

Anm.: Kriterier markeret med ✓ er opfyldt.

Kriterier markeret med * skal efterleves inden udgangen af 2020.

Kriterier markeret med (x) skal efterleves, når det vurderes relevant

Lande markeret med * skal efterleve udvalgte tilsagn inden udgangen af 2020.

Kilde: EU's Adfærdskodeksgruppe og Kommissionen

Dagsordenspunkt 4: Rådets henstilling om decharge til Kommissionens budgetimplementering i 2018

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

Revisionsretten præsenterede den 8. oktober 2019 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2018. Rådet vil behandle årsberetningen mhp. udarbejdelsen af en rådshenstilling til Europa-Parlamentet, der forventes behandlet på ECOFIN i februar 2020.

Revisionsretten afgiver en blank erklæring om rigtigheden af Den Europæiske Unions regnskab for 2018. Det vil sige, at Revisionsretten i sin årsberetning for 2018 trods visse underliggende forbehold konkluderer, at EU-regnskabet samlet set giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling i 2018. Revisionsretten finder, at indtægterne i 2018 var lovlige, formelt rigtige og uden væsentlig fejlforekomst. Der afgives derimod samlet set en erklæring med forbehold om udgifterne for regnskabsåret 2018.

Til grund for erklæringen med forbehold – for tredje år i træk siden man sidst afgav en afvisende erklæring vedr. 2015-budgettet – ligger, at Revisionsretten konkluderer, at fejlforekomsten ikke er gennemgribende, og at betalingerne i 2018 var lovlige og formelt rigtige, undtagen på visse udgiftsområder. Revisionsretten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 2,6 pct. Der er tale om en mindre stigning i forhold til 2017, hvor fejlraten blev skønnet til 2,4 pct. Det er dog et lavere niveau end den anslåede fejlforekomst i 2015 (3,8 pct.) og 2016 (3,1 pct.). I ca. halvdelen af de reviderede udgifter lå fejlforekomsten under væsentlighedstærsklen på 2 pct. Der påpeges igen i år en klar sammenhæng mellem udgiftstyper og fejlforekomst, idet der på tværs af alle udgiftskategorier begås flere fejl under godtgørelsesordninger (fx forskningsprogrammer og strukturfondsprojekter) end under rettighedsordninger (fx arealstøtteordningen).

Regeringen finder det overordnet positivt, at den samlede fejlrate fortsat estimeres til at ligge på et forholdsvist lavt niveau, om end regeringen gerne havde set de seneste års nedadgående tendens i fejlraten fortsat. Regeringen finder det derimod ikke tilfredsstillende, at Revisionsretten på en række væsentlige udgiftsområder vurderer, at fejlforekomsten er væsentlig.

Regeringen lægger vægt på, at der arbejdes hen imod en revisionserklæring med færre forbehold. Der påhviler både Kommissionen og medlemslandene et ansvar for at sikre en tilfredsstillende budgetimplementering. Regeringen lægger derfor også vægt på, at alle tilgængelige instrumenter benyttes for at reducere fejlraten, ligesom det prioriteres højt at fokusere på regelforenkling. Regeringen lægger også vægt på et øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen ved programmer finansieret gennem EU's indsatser. Regeringen lægger dog samtidig vægt på, at en øget performancevurdering står mål med den administrative byrde forbundet hermed, samt ikke udvander Revisionsrettens fokus på kerneopgaven om at vurdere og give erklæring om rigtigheden af EU's budget.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen

skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Dechargeproceduren

Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 10. oktober 2019 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2018. Rådet tog præsentationen til efterretning. Herefter udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge (godkendelse) til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2018. Henstillingen forventes behandlet på ECOFIN i februar 2020.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Revisionsretten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Revisionsretten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten betragter fejlniveauet¹¹ som acceptabelt, hvis det ligger under 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Revisionsretten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager. Som i 2017 har Revisionsretten valgt at anvende en attestationsstilgang på strukturfondsområdet. Det indebærer, at allerede indsamlet revisionsmateriale gennemgås og

¹¹ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlforekomst".

kontroller – hvis nødvendigt – udføres på ny. Det er fortsat Revisionsrettens mål at udvide denne tilgang til samtlige udgiftsområder, således at Kommissionens egen revision i højere grad kan lægges til grund og det fremtidige arbejde med revision af EU-budgettet derved kan strømlines.

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med Revisionsrettens årsberetning er at vurdere og give erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Revisionsretten agerer som den eksterne revisor af EU's finanser med henblik på at beskytte EU's finansielle interesse, navnlig ved at bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning.

Revisionsretten giver for 12. år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

Revisionsretten afgiver en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter.

Samlet afgiver Revisionsretten – for tredje år i streg – erklæring *med forbehold* for betalingerne, hvorimod der frem til regnskabsåret 2015 har været afgivet en afkræftende erklæring. Til grund for erklæringen med forbehold ligger, at Revisionsretten finder, at fejlforekomsten ikke er gennemgribende, og at betalingerne i 2018 var lovlige og formelt rigtige, dog med undtagelse af visse udgiftsområder.

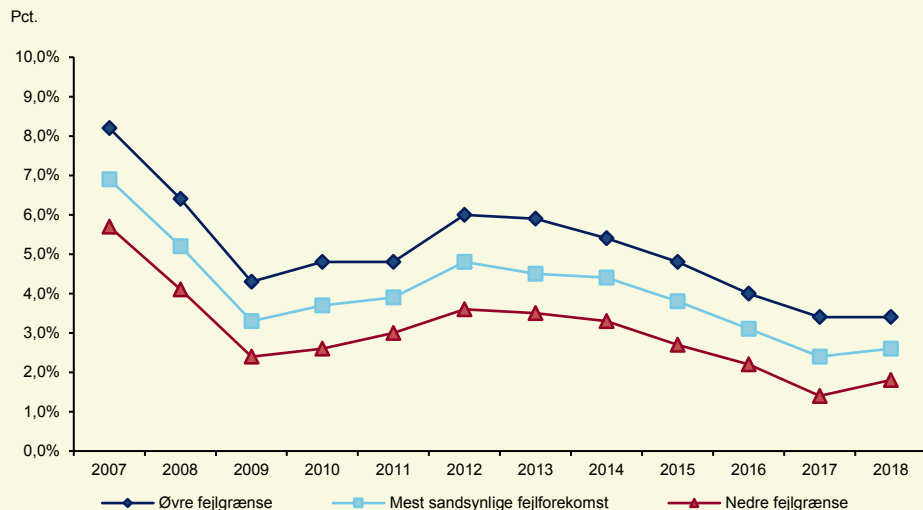
Med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed konkluderer Revisionsretten følgende:

- At de underliggende transaktioner på administrationsområdet og udgiftsområde 2 – naturressourcer (direkte støtte) var uden væsentlig fejlforekomst, idet den estimerede fejlrate her er under 2 pct.
- At de underliggende betalinger på de øvrige udgiftsområder, hvor fejlraten er højere end 2 pct., er væsentligt fejlbehæftede. Det drejer sig om udgiftsområde 1b – økonomisk, social og territorial samhørighed og udgiftsområde 2 – naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri), samt udgiftsområde 1a – konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse, om end fejlraten her skønnes lavere end 2016 og 2017.

Revisionsretten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 2,6 pct. Der er tale om en mindre stigning i forhold til 2017, hvor fejlraten blev skønnet til 2,4 pct., men skønnes at ligge under den anslåede fejlforekomst i 2015 og 2016, der hhv. blev skønnet til 3,8 pct. og 3,1 pct., *jf. figur 1*.

Figur 1

Revisionsrettens skøn vedr. den mest sandsynlige fejlføremkomst for EU-budgettet som helhed (2007-2018)

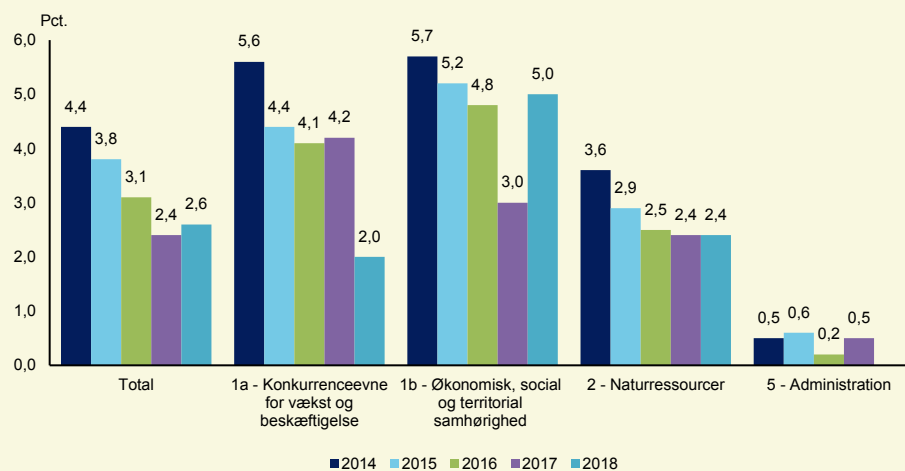
Anm.: I 2015 blev retsgrundlaget for den fælles landbrugspolitik ændret, og Revisionsrettens test af transaktioner omfatter derfor ikke længere krydsoverensstemmelse. I de foregående år indgik krydsoverensstemmelsesfejl i beregningerne. Krydsoverensstemmelsesfejl bidrog i 2014 med 0,6 procentpoint til den anslåede fejlføremkomst på udgiftsområde 2 – Naturressourcer. I årene 2011-2014 bidrog de med 0,1-0,2 procentpoint til den samlede anslåede fejlføremkomst.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2018 (2019/C 340/01).

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlføremkomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig er derimod forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er mistanke om svig indberettes til OLAF, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne.

Faldet i fejlraten over tid, samt stabiliseringen de seneste år afspejler en overordnet forbedring i forvaltningen af EU's midler, hvor medvirkende faktorer bl.a. har været forbedringer i overvågnings- og kontrolforanstaltningerne samt regelforenkling. Revisionsretten konstaterer således også, at Kommissionens og medlemslandenes korrigerende foranstaltninger har haft en positiv effekt på fejlraten.

Revisionsretten konstaterer, at de højeste fejlrat er inden for udgiftsområde 1b – økonomisk, social og territorial samhørighed og udgiftsområde 2 – naturressourcer, *jf. figur 2.*

Figur 2**Den anslåede fejlforekomst på udgiftsområderne, 2014-20178 (pct.)**

Anm.: Revisionsretten specificerer ikke fejlraten vedr. administration for 2018, om end det fremhæves, at den skønnes være under væsentlighedsgrænsen på 2 pct. Revisionsretten giver ikke en specifik vurdering af udgiftsområde 3 – sikkerhed og medborgerskab, 4 – globalt Europa og heller ikke de særlige fleksibilitetsinstrumenter.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2018 (2019/C 340/01).

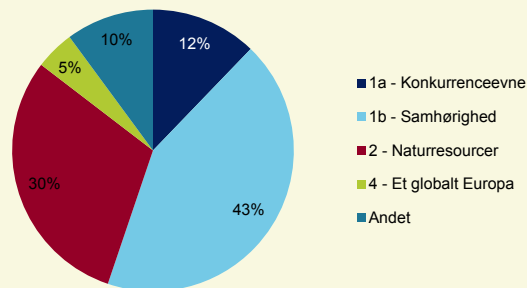
Der har over de seneste år været en faldende tendens i fejlraten på tværs af udgiftsområderne, herunder særligt udgiftsområde 1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse – og udgiftsområde 2 – naturressourcer. For udgiftsområde 1b – økonomisk, social og territorial samhørighed har den anslåede fejlforekomst væsentlig lavere end den skønnede fejlrate for 2018. Revisionsretten fremhæver, at der har været en betydelig stigning i betalingsanmodninger under udgiftskategorien i 2018 fra medlemslandene.

Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem udgiftstyper og fejlforekomst. Der sondres her mellem *godtgørelsesordninger*, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgiftsanmeldelse, og *rettighedsordninger*, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt. Revisionsretten finder, at fejlforekomsten for godtgørelsesordninger (4,5 pct.) er signifikant højere end for rettighedsordninger (under 2 pct.). Til sammenligning var den anslåede fejlforekomst for godtgørelsesordninger 3,7 og 4,8 pct. i hhv. 2017 og 2016. Revisionsretten konstaterer ligeledes, at jo mere komplekse oplysninger, der kræves af støttemodtagere, desto større er risikoen for fejl.

Udgiftsområder, hvor ansvaret for forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemslandene har særlig stor betydning for den samlede fejlrate. Det drejer sig om udgiftsområderne 1b – økonomisk, social og territorial samhørighed samt 2 – naturressourcer, som udgør EU's struktur- og landbrugspolitik. Disse udgifter udgør størstedelen af betalingerne i 2018-budgettet (ca. 70 pct.) og forklarer sammenlagt 73 pct. af den samlede fejlrate, *jf. figur 3*.

Figur 3

Udgiftsområdernes andel i den samlede estimerede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger, 2018

Anm.: Revisionsretten giver ikke en specifik vurdering af udgiftsområde 3 – sikkerhed og medborgerskab, udgiftsområde 5 - administration og for de særlige fleksibilitetsinstrumenter.

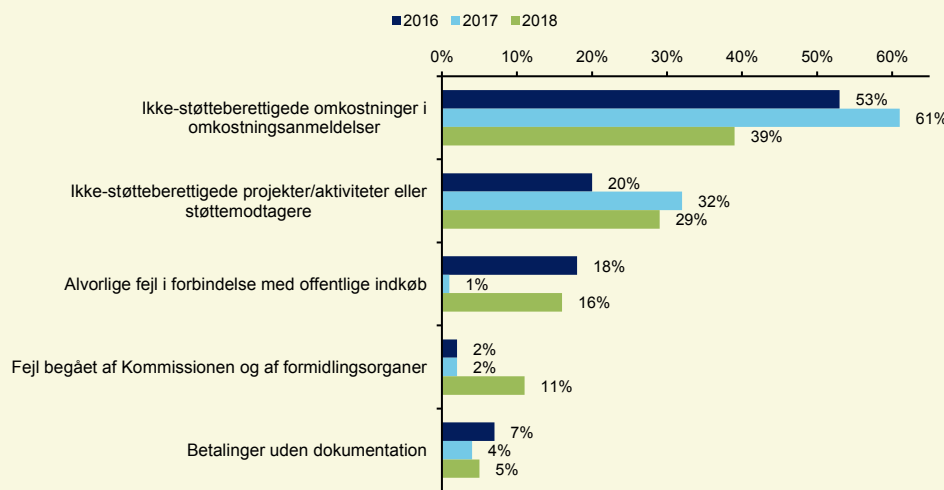
Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2018 (2019/C 340/01).

Udgiftsområde 1b - økonomisk, social og territorial samhørighed er EU-budgettets næststørste og har den højeste anslåede fejlforekomst (5,0 pct.). Udgiftsområde 2 – naturrestourcer er EU-budgettets største budgetkategori og leverer det næststørste bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger (30 pct.).

Figur 4 viser de mest hyppige fejltypen konstateret af Revisionsretten, samt angiver deres bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst.

Figur 4

Forskellige fejltypers andel i den samlede estimerede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger, 2016-2018

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2018 (2019/C 340/01).

Det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger kommer fortsat fra udgifter, der ikke opfylder de nødvendige betingelser for at blive godkendt under EU-finansierede projekter (ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser), om end der er sket et fald fra 61 til 39 pct. Tre andre

bidrag til den samlede fejlforekomst kommer fra ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (29 pct.), fejl begået af Kommissionen eller formidlingsorganer (11 pct.) og fejl i forbindelse med offentlige indkøb (16 pct.) Revisionsretten bemærker, at der navnlig har der været en stigning i, hvor stor andel af den samlede anslåede fejlforekomst, som udgøres af de to sidstnævnte fejltyper.

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Under dette udgiftsområde forvaltes størstedelen af midlerne direkte af Kommissionen, og størstedelen af udgifterne går til forskning og innovation og Erasmus+.

Revisionsretten fremhæver, at de fleste fejl vedrørte ikke-støtteberettigede omkostninger, personaleomkostninger der ikke er direkte tilknyttet til projektet og høje forsknings- og infrastrukturudgifter, som støttemodtageren har anmeldt ukorrekt. Den mest sandsynlige fejlforekomst anslås til at være 2,0 pct., hvilket er under den anslåede fejlrate i 2017 (4,2 pct.). Den betragtes dog stadig som væsentlig.

Revisionsretten konstaterer, at hvis alle tilgængelige oplysninger var blevet brugt til at forhindre eller opdage og korrigere fejlene, ville den anslåede fejlforekomst have været 0,3 procentpoint lavere og således have været under væsentlighedstærsklen.

Revisionsretten anbefaler bl.a., at Kommissionen informerer støttemodtagere mere effektivt om de gældende finansieringsregler og udføre mere målrettede kontroller af SMV'ers omkostningsanmeldelser, samt forenkling af reglerne for anmeldelse af personaleomkostninger og store forskningsinfrastruktursumkostninger yderligere.

1b – Økonomisk, social og territorial samhørighed

Udgiftsområdet består af Den Europæiske Fond for regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond. Forvaltningen af udgifterne er delt mellem Kommissionens og medlemslandene.

Revisionsretten fremhæver, at udgifterne omfattet af revisionen på dette område, var betydelig højere end i 2017, dvs. 23,6 mia. euro mod 8 mia. euro. Revisionsretten undersøgte en stikprøve af transaktioner, som medlemslandenes revisionsmyndigheder allerede havde undersøgt. Revisionsretten anslår, at fejlforekomsten er 5,0 pct. (3,0 pct. i 2017). Ikke-støtteberettigede udgifter og projekter bidrog mest til den anslåede fejlforekomst, efterfulgt af overtrædelse af reglerne for det indre marked, såsom offentlige udbud og statsstøtte) og manglede dokumentation. Revisionsretten fremhæver, at komplekse nationale regler, der går videre end EU-lovgivning, ligeledes bidrager til fejlforekomsterne.

Revisionsretten anbefaler i hovedtræk, at man sikrer, at revisionsmyndigheden foretager regelmæssige kontroller pba. en repræsentativ stikprøve af udbetalinger, samt at man udvikler og gennemfører passende kontrolforanstaltninger for at forhindre muligheden for væsentlige regelstridige udgifter ved afslutningen, såfremt regelmæssige kontroller ikke er tilstrækkelige.

2 – Naturressourcer

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og miljøforanstaltninger er dækket af dette udgiftsområde. Den fælles landbrugspolitik udgør 98 pct. af udgifterne under denne kategori, og dækker over direkte betalinger, markedsforanstaltninger på landbrugsområdet og landdistriktsstøtten.

Den samlede fejlforekomst anslås at være 2,4 pct., hvilket er samme niveau som for 2017.

Revisionsretten konstaterer, at der er stor forskel på fejlmønster og fejltyper mellem den direkte støtte og godtgørelsesbetalingerne under bl.a. landdistriktsfonden. Den direkte landbrugsstøtte udgør 72 pct. af udgifterne på området, og Revisionsretten konkluderer, at de direkte betalinger som helhed var uden væsentlig fejlforekomst.

Revisionsretten fremhæver, at komplekse regler for støtteberettigelse under landdistriktsstøtten, markedsforanstaltninger, fiskeri, m.v. øger risikoen for fejl. De væsentligste typer af fejl er ikke-støtteberettigede omkostninger, angivelse af unøjagtige oplysninger om areal og dyrestanden, manglende overholdelse af udbudsregler samt administrative fejl.

Revisionsretten konstaterer, at der i flere tilfælde forelå tilstrækkelige oplysninger til at forhindre eller korrigerer fejl. Hvis de havde nationale myndigheder havde anvendt alle de til rådighed værende oplysninger korrekt, ville den anslåede fejlforekomst have været 0,6 procentpoint lavere og altså under væsentlighedstærsklen.

Revisionsretten fremhæver sidste års anbefalinger til Kommission, hvis måldato er slutningen af 2019. De vedrørte medlemslandenes foranstaltninger til adressering af årsager til fejl og kvaliteten af certificeringsorganernes arbejde. Hertil anbefales det, at Kommissionen adresserer svaghederne i denne periodes programmer for at sikre, at resultatindikatorerne måler aktionernes virkning korrekt, samt at der er en klar forbindelse til interventionerne og de politisk målsætninger.

5 – Administration

Udgiftskategorien administration omfatter udgifterne i EU's institutioner og andre organer, herunder fx Kommissionen og Europa-Parlamentet. Udgifter til lønninger, pensioner og tillæg udgør samlet set ca. 60 pct. af udgifterne. Udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og IT tegner sig for resten.

Den anslåede fejlforekomst ligger, som for 2016 og 2017, under væsentlighedstærsklen. Revisionsretten oplyser ikke den præcise fejlrate, men fremhæver, at man konstaterede et større antal svagheder i Kommissionens interne kontrol vedrørende forvaltningen af familietillæg til personale.

Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen forbedre sine systemer til forvaltning af vedtægtsmæssige familietillæg, samt at der bør foretages flere kontroller af de

ansattes personlige situationer og styrke kontrol af de ansattes erklæringer om tillæg modtaget fra andre kilder.

Opnåelse af resultater med EU-budgettet

Revisionsrettens årsberetning indeholder på linje med sidste en vurdering af EU-budgettets performance. Dvs. de resultater, der er opnået med EU-budgettet. Det bemærkes i den forbindelse, at Revisionsretten gennem de seneste år generelt har arbejdet for at øge sit fokus på performancevurdering i bl.a. årsberetningen.

Revisionsretten fokuserer i årsberetningen på EU-budgettets resultatindikatorer, de vigtigste resultater fra Revisionsrettens egne særberetningen udarbejdet i 2018 samt implementeringen af anbefalinger offentliggjort i særberetningerne fra 2015.

For så vidt angår budgettets resultatindikatorer finder Revisionsretten, at der overordnet er sket moderate fremskridt, men at der samtidig er betydelig variation i resultaterne. Revisionsretten fremhæver i den forbindelse, at den sene opstart på samhørighedsprogrammerne og landdistriktsprogrammerne har haft en begrænsende effekt. Hertil konkluderes det, at resultatindikatorerne ikke nødvendigvis giver et fyldestgørende billede af de fremskridt, der er sket. Revisionsretten fremhæver, at det bl.a. skyldes:

- at de valgte indikatorer ikke altid kan måles på resultatsiden,
- at indikatorerne hovedsagligt fokuserede på input og output frem for resultater og effekter,
- at der mangler data af tilstrækkelig kvalitet mhp. at bedre kunne vurdere resultater og
- endelig konstateres der valg af uambitiøse målsætninger for nogle programmer.

Revisionsretten anbefaler i den forbindelse Kommissionen, at resultatindikatorer udvælges, så der sikres en bedre balance mellem input, output, resultater og effekter, at der er en klar forbindelse mellem indikatorerne og de aktioner, der finansieres af programmerne under EU-budgettet, at der måles på effekt snarere end implementering, samt at indikatorerne dækker programmets målsætninger.

I Revisionsrettens særberetninger undersøges det bl.a. hvorvidt målene for udvalgte politikker og programmer er blevet opfyldt, om resultaterne er opnået effektivt, samt om EU's finansiering har tilført merværdi ift. hvad, der kunne være opnået gennem nationale foranstaltninger.

Revisionsretten har i 2018 udarbejdet 35 særberetninger, der tilsammen indeholdt 380 anbefalinger. Revisionsretten oplyser, at 78 pct. af anbefalingerne er blevet accepteret (mod 68 pct. i 2017). I alt er der blevet givet 163 anbefalinger vedr. kategorierne kontrol/opfølgning, vejledning, programudarbejdelse- og planlægning, evaluering, samt målretning af finansiering.

For så vidt angår opfølgningen af Revisionsrettens anbefalinger givet i 2015 oplyses det, at 76 pct. heraf enten er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet Rådets dechargehenstilling indgår som en del af Europa-Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe beslutning om afgivelse af decharge på plenarforsamlingen i primo 2020.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Revisionsrettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Revisionsretten herom foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/forhandlingssituationen

Generelt er der et ønske i Rådet om at se en fortsat nedbringelse af fejlraten gennem en passende balance mellem styrket kontrol og fortsat forenkling, ligesom der generelt er enighed om, at EU-budgettet skal skabe målbare resultater. Danmark forfægter sammen med andre ligesindede lande disse ønsker stærkt, og arbejder derfor målrettet for, at dechargeanbefalingen på passende vis afspejler både fremskridt og mangler, herunder ift. medlemsstaternes ansvar.

Den primære skillelinje i forhandlingerne om dechargehenstillingen drejer sig om henstillingens kulør. Det er således for Danmark og ligesindede et mål, at Rådets dechargehenstilling samlet set indeholder en passende kritik af det forhold, at store udgiftsområder fortsat er væsentligt fejlbehæftede, og samtidig peger klart på behovet for fortsatte forbedringer på alle niveauer. De lande, der har størst interesse i samhørighedsområdet – der forvaltes i samarbejde med medlemsstaterne – arbejder omvendt for et forholdsvis større fokus på de positive aspekter, herunder særligt i forhold til fremskridt i medlemsstaternes forvaltning af støttemidler og den generelt positive tendens i fejlraten set over et længere perspektiv.

Der kan disse forskelle i udgangspunkt til trods anses enighed i Rådet om, at der skal lægges et større fokus på områder forbundet med høj risiko for fejlforekomster, særligt med fokus på fejl relateret til offentlige indkøb, hvilket er gennemgående på

tværs af samtlige budgetkategorier. Rådet har også fokus på, at Revisionsretten skal vurdere fejlraten for samtlige udgiftskategorier og ikke undlade de mindre udgiftstunge kategorier. Derimod er der blandede holdninger i Rådet til, hvor stor vægt der skal lægges på resultatmålinger versus klassisk revisionsarbejde.

Henstillingen nyder som regel stor opbakning i Rådet.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 12. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og anser dermed EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Revisionsretten giver en positiv erklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende egne indtægter samt betalingerne under naturressourcer – direkte støtte og på administrationsområdet.

Regeringen finder det derimod ikke tilfredsstillende, at Revisionsretten finder, at de underliggende betalinger på udgiftsområderne 1a – konkurrence for vækst og beskæftigelse, 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed samt 2 – naturressourcer – markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri fortsat er fejlbehæftet, idet den estimerede fejlrate ligger over væsentligheds-tærsklen på 2 pct.

Regeringen finder det dog positivt, at den anslåede fejlforekomst for 1a – konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse er lavere end i 2016 og 2017 og har bevæget sig mod væsentlighedsgrænsen på 2 pct.

Regeringen lægger vægt på, at der arbejdes hen imod en revisionserklæring med færre forbehold. Det vurderes i den forbindelse overordnet tilfredsstillende, at den samlede fejlrate fortsat ligger på et forholdsvis lavt niveau, samt inden for intervallet for de foregående to år, om end regeringen gerne havde set de seneste års nedgående tendens fortsat.

Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en meget kompliceret opgave. Dette har gennem årene medvirket til at vanskeliggøre en tilfredsstillende implementering af budgettet. Det bemærkes, at kompleksiteten resulterer i fejl både på områder forvaltet direkte af Kommissionen og på de udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem medlemslandene og Kommissionen.

Regeringen mener, at der påhviler både Kommissionen og medlemslandene et ansvar for at sikre en tilfredsstillende gennemførelse af budgettet. Regeringen lægger derfor vægt på, at alle tilgængelige instrumenter benyttes i arbejdet hen imod en mere retvisende gennemførelse af EU's budget.

Regeringen bemærker, at det er vigtigt, at Kommissionen fokuserer sin indsats på udgiftsområder og medlemslande, hvor der konstateres fejlreter væsentligt højere end 2 pct. Det må i den forbindelse også tilsikres, at krav om stadig mere kontrol står mål med øgede administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet.

Regeringen lægger vægt på et øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen ved programmer finansieret gennem EU's indsatser, herunder sikre et tilstrækkeligt grundlag med henblik på at understøtte vurderingen af EU-budgettets performance. Regeringen lægger dog samtidig vægt på, at en øget performancevurdering skal stå mål med den administrative byrde forbundet hermed, samt at det ikke udvander Revisionsrettens fokus på kerneopgaven om at vurdere og give erklæring om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

Regeringen forventer med udgangspunkt i Rådets udkast til en henstilling, at disse synspunkter i vid udstrækning vil være afspejlet i Rådets endelige henstilling. Regeringen finder det på den baggrund hensigtsmæssigt, at man fra dansk side tilslutter sig Rådets henstilling og anbefalingen om, at Europa Parlamentet giver decharge til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2018.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for mødet i ECOFIN den 10. oktober 2019, og den har ligeledes været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 24. januar 2020.

Dagsordenspunkt 5: Retningslinjer for EU's budget for 2021

KOM dokument foreligger ikke.

1. Resume

Rådet forventes i lighed med tidligere år at drøfte samt vedtage rådskonklusioner om Rådets prioriteter for EU's budget for 2021.

Rådet forventes i den forbindelse til at opfordre til overholdelse af alle aspekter i en ny MFF-aftale samt at sikre finansiering til nye programmer. Der forventes ligeledes at blive lagt vægt på honorering af eksisterende forpligtelser fra indeværende MFF-periode.

Rådet forventes at fremføre, at der i budgettet skal sikres tilstrækkelig margen til lofterne til håndtering af uforudsete udgifter. Rådet forventes ligeledes at opfordre til ansvarlig budgettering samt overholdelse af sunde budgetprincipper, herunder med særskilt fokus på, at alle EU's institutioner stabiliserer antallet af medarbejdere. Rådet forventes ligeledes at understrege væsentligheden i forudsigtelighed i medlemsstaternes bidrag til EU's budget.

Regeringen agter på det foreliggende grundlag at tilslutte sig rådskonklusionerne om retningslinjerne for EU's 2021-budget.

2. Baggrund

Rådet forventes på linje med tidligere år at drøfte Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2021. EU-landene forventes at opnå enighed om konklusionerne på ECOFIN-rådsmødet den 18. februar 2020.

3. Formål og indhold

Rådet forventes at fremhæve, at budgettet for 2021 er det første budget under en ny flerårig finansiel ramme (MFF) for 2021-2027 og at budgettet derfor spiller en vigtig rolle i at udvikle og levere på EU's prioriteter.

Det forventes, at Rådet vil lægge vægt på, at alle EU's institutioner respekterer alle elementerne i en ny MFF-aftale. Det forventes ligeledes, at Rådet vil fremføre, at det fremsatte budget skal være i overensstemmelse med de budgetmæssige principper, der fremgår i EU's finansforordning, herunder princippet om annuitet, sund finansforvaltning og gennemsigtighed.

Rådet forventes at fremhæve, at budgettet for 2021 skal være realistisk, at budgetteringen skal være hensigtsmæssig og at der i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale sikres tilstrækkelig margen til lofterne til håndtering af uforudsete udgifter. Det forventes, at der vil blive lagt vægt på, at der er tilstrækkelige ressourcer til implementering af EU's prioriteter og igangsættelse af nye programmer, herunder at budgettet honorerer forpligtelser fra indeværende MFF-periode.

Rådet ventes at understrege, at der skal udvises budgetdisciplin samt fremhæve, at finansiering skal findes igennem prioritering uden at gå på kompromis med budgetmæssige principper.

Det forventes, at Rådet vil fremhæve behovet for forudsigelighed i medlemsstaternes bidrag til EU's budget og i betalingerne fra EU til medlemsstaterne. Det understreges i den forbindelse, at både over- og underbudgettering af medlemsstaternes bidrag skaber udfordringer i de nationale budgetter. Rådet ventes at fremhæve vigtigheden i, at fremskrivninger er pålidelige og præcise, så medlemsstaterne har mulighed for rettidigt at håndtere deres bidrag til EU's budget.

Rådet ventes endvidere at understrege, at brugen af ændringsbudgetter bør begrænses samt at fremsættelse bør ske rettidigt med henblik på at undgå afbrydelser i EU's programmer. Det ventes ligeledes understreget, at ændringsbudgetter primært skal finansieres ved omprioriteringer inden for budgettet. Rådet vil forventeligt anmode Kommissionen om at fremsætte ændringsbudgetter vedrørende indtægtssiden særskilt og umiddelbart efter, at den relevante data er til rådighed. Rådet forventes i den forbindelse at understrege sin forpligtelse til at forholde sig til ændringsbudgetterne så hurtigt som muligt.

Rådet vil forventeligt lægge vægt på, at niveauet for personale i alle EU institutionerne skal holdes under kontrol. Der ventes i forlængelse heraf en opfordring til alle EU's institutioner til at stabilisere antallet af stillingsfortegnelser og respektere den afsatte ramme til kontraktansatte. Kommissionen opfordres til at foretage tilsvarende reduktioner i eget personale ved uddelegering af opgaver til andre institutioner.

Rådet ventes at opfordre Kommissionen til rettidigt at fremsætte budgetforslaget for 2021 for at Rådet har mulighed for at analysere forslaget og at foretage en grundig forberedelse af sin position. Kommissionen opfordres ligeledes til at fortsætte sine bestræbelser for at forbedre de forklarende dokumenter, der ledsager budgetforslaget, ved at gøre dem simplere, mere præcise og mere transparente.

Rådet ventes at opfordre alle institutioner til at sikre en effektiv og konstruktiv budgetprocedure i overensstemmelse med de frister, der fremgår af Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TFEU). I særdeleshed inviteres Kommissionen til at spille rollen som ærlig mægler under hele budgetproceduren.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Rådets konklusioner har i sig selv ingen statsfinansielle konsekvenser. De statsfinansielle konsekvenser af EU's budget for 2021 afhænger af det endelige budget.

Rådets konklusioner medfører ikke samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser.

8. Høring

Ikke relevant

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene er overordnet set delt i to grupper af lande: På den ene side lægger en gruppe af lande vægt på budgetdisciplin og sikring af tilstrækkelige margener til brug for håndtering af eventuelle uforudsete udgifter. På den anden side lægger en gruppe af lande vægt på, at der i budgettet prioriteres bevillinger til de mere traditionelle politikker, herunder særligt samhørighedspolitikken.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger stor vægt på, at det af retningslinjerne fremgår, at den flerårige finansielle ramme for EU's budget skal overholdes.

Fra dansk side lægges desuden vægt på, at det fremgår af retningslinjerne, at der sikres tilstrækkelige margener til udgiftslofterne til håndtering af uforudsete udgifter og at budgettet overholder sunde budgetprincipper.

Regeringen lægger desuden vægt på, at Rådet opfordrer EU's institutioner til at stabilisere antallet af ansatte og overholde den afsatte ramme til kontraktansættelser. Endelig arbejdes der for, at budgettet for 2021 afspejler de konsolideringsbestræbelser, der finder sted i medlemslandene.

På den baggrund forventes det, at man fra dansk side kan tilslutte sig det foreliggende udkast til retningslinjer for EU's 2021-budget.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.